

STICHTING KERNWAARDEN TEXEL WERKT AAN NAAMSBEKENDHEID

“Iets voor Texel willen doen”

Ze vinden Texel ‘de mooiste plaats op aarde’ en zijn ervan overtuigd dat de meeste Texelaars het daarmee eens zijn. Maar ze beseffen ook dat dit niet vanzelf zo blijft. “Samen moeten we ons er sterk voor maken dat onze kernwaarden in tact blijven.”

De bestuursleden van Stichting Kernwaarden Texel (SKT) hebben zelf om een interview met de krant gevraagd. “We vinden dat we best wat voor elkaar hebben gekregen. Maar we beseffen ook dat we moeten werken aan onze naamsbekendheid”, zegt voorzitter Kees Boon, die samen met algemeen bestuurslid André van der Vliet is aangeschoven. “Texelaars vinden Texel de mooiste plaats op aarde. Maar dat blijft niet vanzelf zo. Samen moeten we ons er sterk voor maken dat onze kernwaarden in tact blijven. Het is daarom belangrijk om op het eiland te laten doordringen waar we mee bezig zijn.”

Ze hebben al een flink aantal wapenfeiten op hun naam weten te schrijven. Zo is het (mede) aan de SKT te danken dat het veertien meter hoge kunstwerk ‘In veilige handen’ van Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier werd geweerd uit de duinen bij ‘t Horntje en dat grenzen zijn gesteld aan de plastic tunnelkasten die enkele Texelse ondernemers wilden plaatsten. Ook lukte het om toeristische appartementen aan het Mienterglop tegen te houden. “Een mooi open plekje, karakteristiek voor het Texelse landschap. Wij waren er geen voorstander van om dat dicht te bouwen”, vertelt Boon.

Geen irritatie wekken

Niet altijd zijn ze succesvol. Zo besloten ze om niet te ageren tegen het slopen van een oud stolpboerderijtje aan de Pontweg bij De Koog, waar op dezelfde plek vervolgens een nieuwe stolp met inpandige appartementen verrees. “De eigenaar had oude rechten. Je kunt hoog en laag springen, maar dan is het verstandiger om niets te doen. Je wilt geen irritatie wekken als je toch geen kans maakt om iets tegen te houden. Liever werken we dan ook aan *de voorkant*: niet protesteren in lopende zaken, maar voorkomen dat verkeerde ontwikkelingen kunnen ontstaan. En soms moet je gewoon je zegeningen tellen.”

Bijzondere belangstelling hebben ze voor de zogenoemde Omgevingsvisie, waaraan nu door de gemeente wordt gewerkt en die moet uitmonden in het Omgevingsplan. Van der Vliet: “Daarin wordt vastgelegd hoe Texel er op termijn moet uitzien. Het proces verkeert nog in een pril stadium, er is net een nieuwe projectleider aangesteld. De vorige had in zijn schets al keuzes gemaakt, terwijl daarover in de raad nog niet was gediscussieerd. Dat was de verkeerde volgorde. De schets is teruggetrokken en het proces begint nu weer opnieuw, met een nieuwe projectleider. Het moment voor ons om actief te worden.”

Kees Boon (links) en André van der Vliet van de Stichting Kernwaarden Texel maakten zich hard voor een regeling voor onderhoud en restauratie van oude schapenboeten.

Geen rechtspersoon

De SKT werd opgericht in 2014. Eerder was er al de Werkgroep Kernwaarden, die zich oriënteerde op het bestemmingsplan Buitengebied, dat in 2013 werd vastgesteld.

is iemands achtergrond van ondergeschikt belang. Betrokkenheid en iets voor Texel willen doen zijn de belangrijkste criteria om je bij de SKT aan te sluiten. Wel staan we heel erg open voor nieuwe aanwas, ze-

“Niet protesteren in lopende zaken, maar verkeerde ontwikkelingen voorkomen”

Boon: “Het was lastig dat we als werkgroep geen rechtspersoon waren. Om als belanghebbende te worden aangemerkt door bijvoorbeeld de bezwaarschriftencommissie of de bestuursrechter was het handiger ons als stichting te laten registreren.”

Boon en Van der Vliet hebben het over ‘we’ en ‘ons’, maar haasten zich te zeggen dat ze zich pas een paar jaar later aansloten bij de stichting, die werd opgericht door ereburger en ‘emeritus-hoofddirecteur’ van de Texelse Courant Harry de Graaf, voormalig gemeenteraadslid Dick Drijver en makelaar Jan Duin. “Ik zat op de boot en Harry en Dick kwamen aan mijn tafeltje zitten. Ze vonden dat ik me bij ze moest aansluiten. Ik woonde net weer op Texel, na bijna vijftig jaar weg te zijn geweest”, vertelt Boon, die eerst als ambtenaar en later in het bedrijfsleven in de bosbouw en houthandel werkte.

Voormalig klasgenoot op de HBS André van der Vliet, die een leven lang voor Vakantiepark De Krim werkte, werd al eerder benaderd. “Ik had Harry de Graaf beloofd dat ik me zou aansluiten zodra ik klaar was met mijn werkzaamheden. Dat heb ik gedaan.”

Jongere mensen

Het bestuur van de stichting bestaat naast Boon en Van der Vliet uit Jan Boon, Harry Witte en Rodney Stolk. Op de 24-jarige Stolk na allemaal mannen die de zestig al een tijdje zijn gepasseerd. De enige vrouw in het gezelschap, Marriët Roeper-Bouw, nam onlangs afscheid omdat ze haar werk voor de SKT niet goed meer kon combineren met haar activiteiten voor het Bliedhuus. “We hebben allemaal heel diverse achtergronden. Zo heeft Rodney een eigen bedrijf en is hij projectmanager bij Nationaal Park Duinen van Texel. Maar eigenlijk

ker ook van jongere mensen. Die ontvangen wij graag in onze raad van advies, die nu uit zes leden bestaat en die regelmatig met het bestuur samenkomt”, zegt Boon.

Saillant detail is dat Boon ook voorzitter is van de plaatselijke VVD, een partij die vooral wordt geassocieerd met vrijheid voor ondernemers en veel minder met behoud van zaken als natuur en landschap. Zelf ziet Boon geen belemmeringen. “Binnen de VVD is ruimte voor verschillende opvattingen. Bovendien houd ik me als voorzitter vooral bezig met de organisatie van de partij en veel minder met besluitvorming en standpunten.”

Gerespecteerd gesprekspartner

In tegenstelling tot bijvoorbeeld het Texels Ondernemers Platform en landbouwororganisatie LTO heeft de SKT geen leden. Toch is de stichting een gerespecteerd gesprekspartner in allerlei overlegstructuren, ook voor de gemeente. De vraag wie ze dan precies vertegenwoordigen, vinden ze eenvoudig te beantwoorden. “De kernwaarden – rust, ruimte, natuur, landschappelijke kwaliteit, cultuurhistorie en nachtelijke duisternis – zijn als zodanig benoemd in het bestemmingsplan Buitengebied. Een belangrijk wapenfeit: ze zijn erkend en benoemd. Wij praten voor de kernwaarden, omdat ze zelf niet kunnen praten”, legt Boon uit. “Veel Texelaars blijken het met ons eens te zijn. ‘Goed dat jullie ermee bezig zijn’, krijgen we regelmatig te horen. Die reacties hebben we ook nodig om door te gaan.”

Hoewel hun visie en werkwijze dus zijn gebaseerd op de vastgelegde kernwaarden, voeren de bestuursleden onderling ook wel eens discussie, bijvoorbeeld over de voorgestelde aanleg van een zeventien hectare grote zonneweide bij de Pelikaanweg. Niet iedereen was mordicus tegen.

“Zo’n zonneweide heeft ook met de locatie te maken. Bij De Krim liggen grote aantallen zonnepanelen op de vijvers van de golfbaan. Die functioneren prima, zonder de ruimte te verstoren. Maar de Pelikaan vonden de meesten geen goede plek”, zegt Van der Vliet. “Op hoofdlijnen zijn we het eens, over de details kunnen we wel eens van mening verschillen.”

Schapenboeten

Recent heeft de SKT een paar mooie successen mogen vieren. Trots zijn ze vooral op hun rol als ‘voortrekker’ in de nieuwe regeling voor het onderhoud en de restauratie van schapenboeten. Daarmee bewezen ze ook niet alleen maar ‘tegen’ te zijn, maar ook nieuwe ontwikkelingen op gang te brengen. Samen met Historische Vereniging Texel, De Lieuw, Dorpsherstel en de Boerderijenstichting stelde de SKT een notitie op en diende die in bij het college. Boon: “We hadden het geluk dat net een nieuwe medewerker op het gemeente-

de erover oordeelt. Het is dus subjectief. Tegelijkertijd heeft drukte effect op alles: parkeerplaatsen, huisartsen, de belasting van het aantal medewerkers in de toeristische sector, huisvesting en nog veel meer zaken. We moeten het daarom niet over drukte hebben maar over druk. Die kun je baseren op getallen. Maar het ontbreekt nog altijd aan een goed besturingsinstrument om druk beheersbaar te houden. “

Het excuus van de gemeente ‘niet achter voordeuren te mogen kijken’ vindt de SKT onbegrijpelijk. “Je hoeft geen privacy te schenden. Als je een bouwvergunning afgeeft voor vier slaapkamers, dan weet je dat daar waarschijnlijk acht slaapplekken of een B&B worden gerealiseerd. Terwijl nu nog wordt geteld volgens een rekenmodel waarbij wordt uitgegaan van vijf bedden per appartement of bungalow. Volgens tellingen van onszelf zijn we de 45.000 inmiddels gepasseerd en zitten we eerder op 47.000 of 48.000. Daar zijn wij

“Wij praten voor de kernwaarden, omdat ze zelf niet kunnen praten”

huis was aangesteld: Anouschka Witte. Zij heeft zich er vol op gestort. Vorig jaar is de regeling vastgesteld en inmiddels wordt druk getimmerd en geschilderd.”

Van der Vliet: “Het mooie is ook dat er nu weer volop aandacht voor boeten is. Bij verkoop verschijnt er zelfs een stukje in de krant. Dat is toch vooral te danken aan het feit dat we met meerdere clubs bij elkaar zijn gaan zitten. Eerder was het vooral: *ieder z’n eigen boot, ieder z’n eigen sloot*. Maar daarmee red je het niet.”

Slaapplekken

Sinds de gemeenteraad een halve eeuw geleden besloot dat er niet meer dan 45.000 toeristische bedden op het eiland mogen zijn, is de discussie over dit maximum niet meer gaan liggen. De afgelopen decennia rees regelmatig de vraag: hoeveel bedden zijn inmiddels precies gerealiseerd? De SKT is altijd een fervent voorstander van een secure telling geweest. Boon: “We spreken ons niet uit over drukte. Of je drukteervaart, is afhankelijk van veel factoren: het weer, het seizoen, het humeur van degene

bezorgd over.”

Digitaal nachtregister

Weinig enthousiasme is er bij de SKT over het voornemen van de gemeente om met een digitaal nachtregister te gaan werken. Daarbij is iedere logiesverstrekker verplicht om dagelijks zelf het aantal gasten in te voeren dat bij hem of haar heeft overnacht. “Maar of dat correct gebeurt, lijkt ons moeilijk te controleren. Bovendien, wat doe je als er 40.000 slapers blijken te zijn? Sta je dan nog 5.000 nieuwe slaapplekken toe? Of als het er al 50.000 zijn? Komt er dan een slagboom bij de boom en zet je alle bouwactiviteiten stil?”

Het is een strijd die nog niet is gestreden. “Toen we onze zorgen schriftelijk naar de politieke partijen hebben gestuurd, kregen we niet één reactie. Misschien willen ze er hun handen niet aan branden. Maar je kunt er nu eenmaal niet omheen. Negeren heeft geen zin.”

Joop Rommets